

Psyché

Izgalmas, ám csöppet sem könnyű feladatra vállalkozott Jónás Judit, a Pécsi Nemzeti Színház művésznője, amikor Weöres Sándor *Psychéjének* színpadra teremtéséhez fogott, s az idén tavasszal emlékezetes előadás-sorozatban mutatta be Pécsen, a Művészetek Házában, a héten pedig Budapesten vendégszerepel vele.

Ez a hallatlanul kimunkált és lenyűgöző lírai stílbravúr az 1970-es évek eleje táján jócskán izgalomba hozta az irodalmi közvéleményt. Miért is ne, hiszen a mű hősnője, Psyché — polgári nevén *Lónyay Erzsébet* — érzelmektől és erotikától fűtött tehetséges költőnő a 18. századi Magyarországról. Akinek lírai vénája, intelligenciája megbűvölte a kor sok gondolkodóját, és elragadó, túlfűtött asszonyiségébe „...szerelmesedtek diplomaták és aristokraták Madridtól Moszkváig, Kopenhágától Konstantinápolyig”. Ám aki ismeri Weöres művét, jól tudja: e mozgalmas életű és szerencsétlen sorsú poéta sosem létezett, egy elképzelt alak, fantázia szülötte, aki *költőnk verebes lírájában kel életre*, és alakul szinte valóságos személyiséggé.

Talán ez is jelzi: tiszteletre méltó és merész elszánás lendítette a pályája elején álló Jónás Juditot, amikor eltökélte, hogy — saját maga által szerkesztett — *monodrámában* varázsolja elénk e titokzatos,

(Kovács István felv.)

sosemvolt magyar költőnő életét, alakját.

Annak idején — jó 15 éve — *Csernus Mariann* előadásában már színre került egy más feldolgozású *Psyché* a budapesti Egyetemi Színpadon. *December 8-án, pénteken és 14-én, csütörtökön este* újra fővárosi pódiumon, a *Pesti Vigadó kamaratermében* ölt alakot *Psyché*, ezúttal Jónás Judit megszemélyesítésében, megannyi tudós értekezésnél is hívebben tükrözve a hajdani időket.

Tóth Ádám